

Službeni list

Europske unije

C 363

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 58.

3. studenoga 2015.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2015/C 363/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2015/C 363/02 Predmet C-20/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Daniel Unland protiv Land Berlin (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2., članak 3. stavak 1. točka (c) i članak 6. stavak 1. — Izravna diskriminacija na temelju dobi — Osnovna plaća sudaca — Prijelazno uređenje — Ponovno razvrstavanje i daljnje napredovanje — Nastavljanje različitog postupanja — Razlozi za opravdanja) 2

2015/C 363/03 Predmet C-506/13 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE protiv Europske komisije (Žalba — Ugovor o dodjeli financijske potpore Zajednice za projekt u području medicinske suradnje — Odluka Komisije o povratu dijela isplaćenih predujmova — Tužba za poništenje — Nedopuštenost) 3

HR

2015/C 363/04	Predmet C-511/13 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. – Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV protiv Vijeća Europske unije, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Europske komisije (Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 4. stavak 1., članak 5. stavak 4. i članak 9. stavak 1. — Uredba (EZ) br. 1205/2007 — Uvoz integriranih elektroničkih kompaktnih fluorescentnih rasvjetnih tijela (CFL-i) podrijetlom iz Kine, Vijetnama, Pakistana i s Filipina — Šteta nanesena proizvodnji Zajednice — Većinski dio ukupne proizvodnje Zajednice istovjetnih proizvoda).	4
2015/C 363/05	Predmet C-569/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Malmö – Švedska) – Bricmate AB protiv Tullverket (Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Antidampinška pristojba uvedena na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) br. 917/2011 — Valjanost — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 3. stavci 2., 3., 5. i 6., članak 17., članak 20. stavak 1. — Utvrđivanje štete i uzročno-posljedične veze — Pogreške koje se tiču činjenica i očite pogreške u ocjeni — Dužna pažnja — Ispitivanje elemenata koje je dostavio uvoznik koji je dio uzorka — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu)	5
2015/C 363/06	Predmet C-687/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht München – Njemačka) – Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH protiv Hauptzollamt Regensburg (Zahtjev za prethodnu odluku — Damping — Antidampinška pristojba uvedena na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) br. 917/2011 — Valjanost — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 7. točka (a) — Uobičajena vrijednost — Utvrđivanje na temelju cijene u trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva — Odabir primjerene treće zemlje — Obveza primjene dužne pažnje — Pravo na obranu — Obveza obrazlaganja — Odabir uzoraka).	5
2015/C 363/07	Predmet C-4/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Christophe Bohez protiv Ingrid Wiertz (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 1. stavak 2. i članak 49. — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Isključene stvari — Obiteljsko pravo — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 47. stavak 1. — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Sudska odluka o pravu na kontakt s djetetom kojom je određena periodična novčana kazna — Izvršenje periodične novčane kazne)	6
2015/C 363/08	Predmet C-36/14: Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. rujna 2015. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Državna intervencija koja se sastoji od obveze primjene cijene isporuke koju odobrava nacionalno tijelo — Vremenski neograničena mjera — Nepostojanje obvezne periodičke kontrole redovnog preispitivanja potrebe i načine primjene te mjere — Primjena na neograničenu skupinu korisnika, bez razlikovanja između klijenata odnosno posebnih situacija — Proporcionalnost).	7
2015/C 363/09	Predmet C-44/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. – Kraljevina Španjolska protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1052/2013 — Prijelaz vanjskih granica — Sustav Eurosur — Razvoj odredaba schengenske pravne stečevine — Sudjelovanje — Suradnja s Irskom i Ujedinjenom Kraljevinom — Valjanost).	8

2015/C 363/10	Predmet C-47/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH protiv Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim (Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 1. — Nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Članak 5. točka 3. — Nadležnost u stvarima koje se odnose na delikte — Članci 18. do 21. — Pojedinačni ugovor o zapošljavanju — Ugovor direktora društva — Prestanak ugovora — Razlozi — Loše izvršavanje naloga i štetno postupanje — Tužba radi utvrđenja i naknade štete — Pojam, pojedinačni ugovor o zapošljavanju)	8
2015/C 363/11	Spojeni predmeti C-72/14 i C-197/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X protiv Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14) i T. A. van Dijk protiv Staatssecretaris van Financiën (C-197/14) (Prethodno pitanje — Radnici migranti — Socijalna sigurnost — Primjenjivo pravo — Lađari na Rajni — Potvrda E 101 — Dokazna snaga — Pokretanje postupka pred Sudom — Obveza postavljanja prethodnog pitanja)	9
2015/C 363/12	Predmet C-81/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Nannoka Vulcanus Industries BV protiv College van gedeputeerde staten van Gelderland (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/13/EZ — Prilog II. B — Onečišćenje zraka — Hlapivi organski spojevi — Ograničenje emisija — Upotreba organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima — Obveze koje se primjenjuju na postojeća postrojenja — Produljenje roka)	10
2015/C 363/13	Predmet C-105/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Cuneo – Italija) – kazneni postupak protiv Ive Tarrica i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Kazneni postupak u vezi s kaznenim djelima u području poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Članak 325. UFEU-a — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa rokove apsolutne zastare koji mogu prouzročiti nekažnjavanje kaznenih djela — Moguća šteta za financijske interese Europske unije — Obveza nacionalnog suda da ne primijeni bilo koju odredbu domaćeg prava koja može nanijeti štetu obvezama koje države članice imaju na temelju prava Unije)	11
2015/C 363/14	Predmet C-106/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) protiv Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš i zaštita zdravlja ljudi — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 7. stavak 2. i članak 33. — Prisutnost posebno zabrinjavajućih tvari u proizvodima — Obveze prijave i obavješćivanja — Izračun praga od 0,1 % masenog udjela)	12
2015/C 363/15	Predmet C-151/14: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. rujna 2015. – Europska komisija protiv Republike Latvije (Povreda obveze države članice — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Javni bilježnici — Uvjet državljanstva — Članak 51. UFEU-a — Povezanost s izvršavanjem javnih ovlasti)	13

2015/C 363/16	Predmet C-160/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varas Cíveis de Lisboa – Portugal) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr. protiv Estado português (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona — Pojam prijenosa pogona — Obveza upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. trećeg stavka UFEU-a — Navodna povreda prava Unije koja se pripisuje nacionalnom sudu protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka — Nacionalno zakonodavstvo koje pravo na naknadu štete koja je pretrpljena zbog takve povrede uvjetuje prethodnim poništenjem odluke koja je uzrokovala tu štetu).	14
2015/C 363/17	Predmet C-240/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Eleonore Prüller-Frey protiv Norberta Brodniga, Axa Versicherung AG (Zahtjev za prethodnu odluku — Odgovornost zračnih prijevoznika u slučaju nesreća — Zahtjev za naknadu štete — Montrealska konvencija — Uredba (EZ) br. 2027/97 — Besplatni let čija je svrha bila pokazati mogućem kupcu iz zraka pilotovu nekretninu — Uredba (EZ) br. 864/2007 — Izravna tužba koju nacionalno pravo predviđa protiv osiguravatelja od građanskopravne odgovornosti)	15
2015/C 363/18	Predmet C-266/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Audiencia Nacional – Španjolska) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) protiv Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA. (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2003/88/EZ — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Organizacija radnog vremena — Članak 2. točka 1. — Pojam ‘radnog vremena’ — Radnici bez stalnog ili uobičajenog mjesta rada — Vrijeme putovanja radnikâ između mjesta njihovog boravišta i mjesta gdje se nalazi prvi odnosno posljednji klijent)	16
2015/C 363/19	Predmet C-363/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. rujna 2015. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europol — Popis trećih zemalja i organizacija s kojima Europol sklapa sporazume — Utvrđenje pravnog temelja — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Izvedeni pravni temelj — Razlika između zakonodavnih akata i provedbenih mjera — Savjetovanje s Parlamentom — Inicijativa države članice ili Komisije)	16
2015/C 363/20	Predmet C-408/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Bruxelles – Belgija) – Aliny Wojciechowski protiv Office national des pensions (ONP) (Zahtjev za prethodnu odluku — Umirovljeni dužnosnik Europske unije koji je prije stupanja u službu obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u državi članici u kojoj je zaposlen — Pravo na mirovinu na temelju nacionalnog mirovinskog sustava zaposlenih osoba — Najduže trajanje razdoblja osiguranja — Odbijanje isplate starosne mirovine zaposlene osobe — Načelo lojalne suradnje)	17
2015/C 363/21	Predmet C-473/14: Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulío tis Epikrateias – Grčka) – Dimos Kropias Attikis protiv Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Sustav zaštite planinskog masiva Himet — Postupak radi izmjene — Primjenjivost te direktive — Prostorni plan i program zaštite okoliša za šire područje Atene)	18
2015/C 363/22	Mišljenje 2/15: Zahtjev za mišljenje koji je podnijela Europska komisija na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a	18

2015/C 363/23	Predmet C-348/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Stadt Wiener Neustadt	19
2015/C 363/24	Predmet C-400/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2015. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Landkreis Potsdam-Mittelmark protiv Finanzamt Brandenburg	19
2015/C 363/25	Predmet C-417/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. srpnja 2015. uputio Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Austrija) – Wolfgang Schmidt protiv Christiane Schmidt	20
2015/C 363/26	Predmet C-424/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2015. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Xabier Ormaetxea Garai i Bernardo Lorenzo Almendros protiv Administración del Estado	21
2015/C 363/27	Predmet C-434/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2015. uputio Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Španjolska) – Asociación Profesional Elite Taxi protiv Uber Systems Spain, S.L.	21
2015/C 363/28	Predmet C-435/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2015. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – GROFA GmbH protiv Hauptzollamt Hannover	22
2015/C 363/29	Predmet C-448/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2015. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Belgische Staat protiv Comm. V.A. Wereldhave Belgium i dr.	23
2015/C 363/30	Predmet C-453/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. kolovoza 2015. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – kazneni postupak protiv A, B	24
2015/C 363/31	Predmet C-463/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2015. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv A.	25
2015/C 363/32	Predmet C-471/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. rujna 2015. uputio Vestre Landsret (Danska) – Sjelle Autogenbrug I/S protiv Skatteministeriet	25

Opći sud

2015/C 363/33	Predmet T-346/12: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Mađarska protiv Komisije („Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Sektor voća i povrća — Nacionalna financijska pomoć dodijeljena organizacijama proizvođača — Komisijina Provedbena odluka o nadoknadi EU-a nacionalne financijske pomoći koju je svojim organizacijama potrošača dodijelila Mađarska — Članak 103. E Uredbe (EZ) br. 1234/2007 — Članak 97. Uredbe (EZ) br. 1580/2007”)	26
2015/C 363/34	Predmet T-472/12: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Novartis Europharm protiv Komisije („Lijekovi za humanu uporabu — Odobrenje za stavljanje u promet generičkog lijeka Zoledronic acid Teva Pharma — zoledronatne kiseline — Zoledronatna kiselina — Razdoblje zakonske zaštite podataka za referentne lijekove Zometa i Aclasta, koji sadrže aktivnu tvar zoledronatnu kiselinu — Direktiva 2001/83/EZ — Uredba (EEZ) br. 2309/93 i Uredba (EZ) br. 726/2004 — Opće odobrenje za stavljanje u promet — Razdoblje zakonske zaštite podataka”)	26
2015/C 363/35	Predmet T-483/12: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Nestlé Unternehmungen Deutschland protiv OHIM-a – Lotte (predstavljanje koale) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice koji predstavlja koale — Raniji trodimenzionalni nacionalni žig KOALA-BÄREN i raniji figurativni žig KOALA — Stvarna uporaba žiga — Članak 42., stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27

2015/C 363/57	Predmet F-83/14: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2015. – Silvan protiv Komisije (Javna služba — Dužnosnici — Postupak promaknuća za 2013. — Odluka o nepromicanju tužitelja — Članci 43. i 45., stavak 1. Pravilnika o osoblju — Opće provedbene odredbe Komisije — Prigovor nezakonitosti — Usporedba zasluga — Uzimanje u obzir izvješća o ocjeni — Nepostojanje brojčanih ocjena ili analitičkih procjena — Opisni komentari)	48
2015/C 363/58	Predmet F-92/14: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 24. rujna 2015. – Weissenfels protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Tužba za naknadu štete — Izvanugovorna odgovornost Unije — Sadržaj elektroničke pošte koju je administracija poslala umirovljenom dužnosniku — Povreda ugleda tužitelja — Nepostojanje — Prijenos osobnih podataka tužitelja njegovom odvjetniku u okviru postupka pred Općim sudom od strane agenata koji zastupaju instituciju — Povreda Uredbe br. 45/2001 — Netočni činjenični navodi”)	49
2015/C 363/59	Predmet F-71/15: Rješenje Službeničkog suda od 21. rujna 2015. – De Simone protiv ECDC-a	49

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2015/C 363/01)

Posljednja objava

SL C 354, 26.10.2015.

Prethodne objave

SL C 346, 19.10.2015.

SL C 337, 12.10.2015.

SL C 328, 5.10.2015.

SL C 320, 28.9.2015.

SL C 311, 21.9.2015.

SL C 302, 14.9.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Daniel Unland protiv Land Berlin**

(Predmet C-20/13) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri
zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2., članak 3. stavak 1. točka (c) i članak 6. stavak 1. —
Izravna diskriminacija na temelju dobi — Osnovna plaća sudaca — Prijelazno uređenje — Ponovno
razvrstavanje i daljnje napredovanje — Nastavljanje različitog postupanja — Razlozi za opravdanja)*

(2015/C 363/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniel Unland

Tuženik: Land Berlin

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da uvjeti za plaću sudaca spadaju u područje primjene te direktive.
2. Članak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78 trebaju se tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, na temelju kojeg se osnovna plaća suca utvrđuje, u trenutku njegova zapošljavanja, samo prema dobi tog suca.
3. Članak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78 trebaju se tumačiti na način da im nije protivno nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, koje definira načine ponovnog razvrstavanja u novom sustavu plaća već imenovanih sudaca prije stupanja na snagu tog zakonodavstva i koje propisuje da se stupanj plaće u koji su oni sada razvrstani utvrđuje samo na temelju iznosa osnovne plaće koji su primali na temelju starog sustava plaća, iako se potonji temeljio na diskriminaciji na temelju dobi suca jer se različito postupanje koje sadržava to zakonodavstvo može opravdati ciljem zaštite stečenih prava.

4. Članak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78 trebaju se tumačiti na način da im nije protivno nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, koje definira načine napredovanja u novom sustavu plaća već imenovanih sudaca prije stupanja na snagu tog zakonodavstva i koje propisuje da se, od određenog stupnja, sucima koji su navršili određenu dob na referentni datum određen za prelazak na novi sustav brže povećava plaća nego sucima koji su na referentni datum za prelazak na novi sustav bili mlađi jer se različito postupanje koje sadržava to zakonodavstvo može opravdati u pogledu članka 6. stavka 1. te direktive.
5. U okolnostima poput onih vezanih uz glavni predmet, pravo Unije ne propisuje obvezu retroaktivne dodjele diskriminiranim sucima iznosa koji odgovara razlici između plaće koju su stvarno primili i one koja odgovara najvišem stupnju njihova razreda.

Na sudu koji je uputio zahtjev jest da provjeri jesu li ispunjeni svi uvjeti koje postavlja sudska praksa Suda da bi se, na temelju prava Unije, utvrdila odgovornost Savezne Republike Njemačke.

6. Nije protivno pravu Unije nacionalno pravilo poput onog u glavnom postupku koje propisuje obvezu za nacionalnog suca da, u relativno kratkom roku, odnosno prije završetka financijske godine koja je u tijeku, postavi zahtjeve za novčane naknade koje se temelje izravno na zakonu, ako to pravilo ne povrjeđuje ni načelo ekvivalentnosti ni načelo djelotvornosti. Na sudu je koji je uputio zahtjev da provjeri jesu li ti uvjeti ispunjeni u predmetu u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 86, 23. 3. 2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE protiv Europske komisije

(Predmet C-506/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Ugovor o dodjeli financijske potpore Zajednice za projekt u području medicinske suradnje — Odluka Komisije o povratu dijela isplaćenih predujmova — Tužba za poništenje — Nedopuštenost)

(2015/C 363/03)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (zastupnik: E Tzannini, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: S. Lejeune, agent, E. Petritsi, *dikigoros*)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Društvu Lito Maiaefitiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 344, 23. 11. 2013.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. – Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV protiv Vijeća Europske unije, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Europske komisije

(Predmet C-511/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 4. stavak 1., članak 5. stavak 4. i članak 9. stavak 1. — Uredba (EZ) br. 1205/2007 — Uvoz integriranih elektroničkih kompaktnih fluorescentnih rasvjetnih tijela (CFL-i) podrijetlom iz Kine, Vijetnama, Pakistana i s Filipina — Šteta nanесena proizvodnji Zajednice — Većinski dio ukupne proizvodnje Zajednice istovjetnih proizvoda)

(2015/C 363/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (zastupnici: L. Catrain González, *abogada*, E. Wright, *barrister*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, uz asistenciju S. Gubela, odvjetnika, i B. O'Connora, *solicitor*), Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Osram GmbH (zastupnici: R. Bierwagen i C. Hipp, *Rechtsanwälte*), Europska komisija (zastupnici: L. Armati i J.-F. Brakeland, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Philips Lighting Poland S.A. i Philips Lighting BV snose vlastite troškove i nalaže im se snošenje troškova Vijeća Europske unije i Osrama GmbH.*
3. *Europska komisija snosi vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 352, 30. 11. 2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Malmö – Švedska) – Bricmate AB protiv Tullverket

(Predmet C-569/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Antidampinška pristojba uvedena na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) br. 917/2011 — Valjanost — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 3. stavci 2., 3., 5. i 6., članak 17., članak 20. stavak 1. — Utvrđivanje štete i uzročno-posljedične veze — Pogreške koje se tiču činjenica i očite pogreške u ocjeni — Dužna pažnja — Ispitivanje elemenata koje je dostavio uvoznik koji je dio uzorka — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu)

(2015/C 363/05)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Malmö

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bricmate AB

Tuženik: Tullverket

Izreka

Ispitivanjem prethodnog pitanja koje je postavio sud koji je uputio zahtjev nije otkriven nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 917/2011 od 12. rujna 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

⁽¹⁾ SL C 15, 18. 1. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht München – Njemačka) – Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH protiv Hauptzollamt Regensburg

(Predmet C-687/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Damping — Antidampinška pristojba uvedena na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) br. 917/2011 — Valjanost — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 7. točka (a) — Uobičajena vrijednost — Utvrđivanje na temelju cijene u trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva — Odabir primjerene treće zemlje — Obveza primjene dužne pažnje — Pravo na obranu — Obveza obrazlaganja — Odabir uzoraka)

(2015/C 363/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Regensburg.

Izreka

Razmatranjem prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 917/2011 od 12. rujna 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

⁽¹⁾ SL C 78, 15. 3. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Christophe Bohez protiv Ingrid Wiertz

(Predmet C-4/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 1. stavak 2. i članak 49. — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Isključene stvari — Obiteljsko pravo — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 47. stavak 1. — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Sudska odluka o pravu na kontakt s djetetom kojom je određena periodična novčana kazna — Izvršenje periodične novčane kazne)

(2015/C 363/07)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christophe Bohez

Tuženik: Ingrid Wiertz

Izreka

1. Članak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se ta uredba ne primjenjuje na izvršenje periodične novčane kazne u jednoj državi članici naložene sudskom odlukom donesenom u drugoj državi članici o pravu na roditeljsku skrb i pravu na kontakt s djetetom, čija je svrha osigurati da nositelj prava na roditeljsku skrb poštuje to pravo na kontakt s djetetom.

2. Naplata periodične kazne koju je naložio sud države članice podrijetla, koji je meritorno odlučivao o pravu na kontakt s djetetom u svrhu osiguranja ostvarenja tog prava, pripada istom postupku izvršenja kao i odluka o pravu na kontakt s djetetom koje osigurava spomenuta periodična kazna i potonja se na tom temelju treba proglašiti izvršnom prema pravilima utvrđenima u Uredbi (EZ) Vijeća br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000.
3. U okviru Uredbe br. 2201/2003, strane sudske odluke koje nalažu plaćanje periodične novčane kazne izvršne su u državi članici u kojoj se zahtijeva izvršenje samo u slučaju da je iznos konačno utvrđen pred sudovima države članice podrijetla.

(¹) SL C 71, 8. 3. 2014.

**Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. rujna 2015. – Europska komisija protiv Republike Poljske
(Predmet C-36/14) (¹)**

(Povreda obveze države članice — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Državna intervencija koja se sastoji od obveze primjene cijene isporuke koju odobrava nacionalno tijelo — Vremenski neograničena mjera — Nepostojanje obvezne periodičke kontrole redovnog preispitivanja potrebe i načine primjene te mjere — Primjena na neograničenu skupinu korisnika, bez razlikovanja između klijenata odnosno posebnih situacija — Proporcionalnost)

(2015/C 363/08)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i M. Patakia, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Republika je Poljska, provodeći državnu intervenciju, kojom se energetska poduzeća obvezuje da primjenjuju cijene isporuke prirodnog plina koje odobrava predsjednik Urzada Regulacji Energetyki (Ureda za regulaciju energije), koja je vremenski neograničena i u odnosu na koju se nacionalnim pravom ne nalaže nacionalnim upravnim tijelima da redovno preispituju potrebu i načine primjene spomenute mjere u sektoru plina s obzirom na stupanj razvoja ovog sektora, i čija je značajka da se primjenjuje na neodređeni krug korisnika odnosno klijenata, a da se pritom ne utvrđuju kriteriji razlikovanja između klijenata niti prema njihovom položaju u okviru različitih kategorija klijenata, povrijedila obveze koje ima na temelju zajedničkih odredaba članka 3. stavka 1. i članka 3. stavka 2. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ [neslužbeni prijevod].

2. Republici Poljskoj se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 85, 22. 3. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. – Kraljevina Španjolska protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-44/14) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1052/2013 — Prijelaz vanjskih granica — Sustav Eurosur — Razvoj odredaba schengenske pravne stečevine — Sudjelovanje — Suradnja s Irskom i Ujedinjenom Kraljevinom — Valjanost)

(2015/C 363/09)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: D. Moore, S. Alonso de Leon i A. Pospíšilová Padowska, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.-M. Joséphidès i P. Plaza García, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Irska (zastupnici: E. Creedon, G. Hodge et A. Joyce, agenti, uz asistenciju G. Gilmorea, barrister), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Christie, agent, uz asistenciju J. Holmesa, barrister), Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i G. Wils, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Irska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 71, 8. 3. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH protiv Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllersheim

(Predmet C-47/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 1. — Nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Članak 5. točka 3. — Nadležnost u stvarima koje se odnose na delikte — Članci 18. do 21. — Pojedinačni ugovor o zapošljavanju — Ugovor direktora društva — Prestanak ugovora — Razlozi — Loše izvršavanje naloga i štetno postupanje — Tužba radi utvrđenja i naknade štete — Pojam, pojedinačni ugovor o zapošljavanju)

(2015/C 363/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH

Tuženik: Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

Izreka

1. *Odredbje Poglavlja II. Odjeljka 5. (članci 18. do 21.) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj društvo pred sudom tuži osobu koja je izvršavala dužnosti direktora i rukovoditelja tog društva kako bi se utvrdile pogreške koje je ta osoba učinila u izvršavanju svojih dužnosti i radi naknade štete, one priječe primjenu članka 5. stavaka 1. i 3. te uredbe, pod uvjetom da je spomenuta osoba, kao direktor i rukovoditelj, tijekom određenog razdoblja u korist tog društva i prema njegovim uputama obavljala poslove za koje je u zamjenu dobila naknadu, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.*
2. *Članak 5. stavak 1. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da tužba koju neko društvo podnese protiv svojeg bivšeg rukovoditelja zbog njegove navodne povrede obveza koje ima na temelju prava društava potpada pod pojam „stvari koje se odnose na ugovore”. U slučaju da ni u statutu društva ni u bilo kojem drugom dokumentu nije drukčije određeno, na sudu je koji je uputio zahtjev da odredi mjesto u kojem je rukovoditelj stvarno i pretežito obavljao poslove u skladu s ugovorom, pod uvjetom da pružanje usluga u predmetnom mjestu nije u suprotnosti s voljom stranaka, u skladu s onim što proizlazi iz njihova sporazuma.*
3. *U okolnostima kao što su one u glavnom postupku, u kojima društvo tuži svojeg bivšeg rukovoditelja zbog navodno štetne radnje, članak 5. stavak 3. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da ta tužba potpada pod stvari koje se odnose na delikte ako se postupanje kojemu se prigovara ne može smatrati povredom ugovornih obveza koje rukovoditelj ima na temelju prava društava, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Taj sud treba na osnovi činjeničnih okolnosti spora utvrditi najužu poveznicu s mjestom uzročnog događaja koji je doveo do nastanka štete i s mjestom nastanka štete.*

⁽¹⁾ SL C 102, 7. 4. 2014.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili
Gerechthshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X protiv Inspecteur
van Rijksbelastingdienst (C-72/14) i T. A. van Dijk protiv Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)**

(Spojeni predmeti C-72/14 i C-197/14) ⁽¹⁾

**(Prethodno pitanje — Radnici migranti — Socijalna sigurnost — Primjenjivo pravo — Lađari na Rajni —
Potvrda E 101 — Dokazna snaga — Pokretanje postupka pred Sudom — Obveza postavljanja prethodnog
pitanja)**

(2015/C 363/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: X (C-72/14), T. A. van Dijk (C-197/14)

Tuženi: Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

Izreka

1. Članak 7. stavak 2. točku (a) Uredbe Vijeća br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice kao i članke 10.c do 11.a, 12.a i 12.b Uredbe Vijeća br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71, u inačici koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005., treba tumačiti na način da potvrda koju je u obliku potvrde E 101 izdala nadležna institucija države članice da bi se potvrdilo da se na radnika primjenjuje socijalno zakonodavstvo te države članice, kada se na tog radnika primjenjuje sporazum koji se odnosi na socijalnu sigurnost lađara na Rajni, koji je usvojila Konferencija vlada čiji je zadatak bio revidirati Sporazum od 13. veljače 1961. koji se odnosi na socijalnu sigurnost lađara na Rajni, potpisan u Ženevi 30. studenoga 1979., ne obvezuje institucije drugih država članica. U tom pogledu nije važna činjenica da institucija izdavateljica nije imala namjeru izdati pravu potvrdu E 101, već je iskoristila tipski formular te potvrde iz administrativnih razloga.
2. Članak 267. treći stavak UFEU-a treba tumačiti na način da nacionalni sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, poput suda koji je uputio zahtjev, nije obvezan uputiti Sudu Europske unije prethodno pitanje samo zato što je niži nacionalni sud, u postupku sličnom onome koji se vodi pred tim sudom i u kojem se radi o identičnoj problematici, postavio Sudu Europske unije prethodno pitanje niti je obvezan pričekati odgovor na njega.

⁽¹⁾ SL C 142, 12. 5. 2014.
SL C 223, 14. 7. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Nannoka Vulcanus Industries BV protiv College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Predmet C-81/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/13/EZ — Prilog II.B — Onečišćenje zraka — Hlapivi organski spojevi — Ograničenje emisija — Upotreba organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima — Obveze koje se primjenjuju na postojeća postrojenja — Produljenje roka)

(2015/C 363/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nannoka Vulcanus Industries BV

Tuženik: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Izreka

1. Prilog II.B Direktivi 1999/13/EZ od 11. ožujka 1999. o ograničenju emisija hlapivih organskih spojeva koji nastaju pri upotrebi organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima treba tumačiti na način da produljenje roka koje on propisuje u svojoj točki 2. prvom stavku podstavku i. može biti dano operateru „postrojenja” u smislu članka 2. točke 1. navedene direktive za provedbu sheme smanjivanja emisija hlapivih organskih spojeva kada su zamjenski proizvodi koji sadržavaju malo otapala ili ih uopće ne sadržavaju još u fazi razvoja čak i ako se za to postrojenje može pouzdano procijeniti stalni sadržaj suhe tvari u proizvodu i taj sadržaj upotrijebiti za određivanje referentne točke za smanjenje emisija.
2. Prilog II.B točku 2. prvi stavak podstavak i. Direktivi 1999/13 treba tumačiti na način da produljenje roka za provedbu sheme smanjivanja emisija hlapivih organskih spojeva zahtijeva odobrenje nadležnih tijela, a koje pretpostavlja prethodni zahtjev predmetnog operatera. Kako bi se odredilo treba li produljenje roka biti dano operateru za provedbu sheme smanjivanja hlapivih organskih spojeva i odrediti trajanje moguće danog produljenja roka, na nadležnim je tijelima da u okviru margine prosudbe kojom raspolažu među ostalim ispituju jesu li zamjenski proizvodi koji su prikladni za upotrebu u predmetnom postrojenju i smanjenje emisija hlapivih organskih spojeva zaista u fazi razvoja te mogu li radovi koji su tijekom u pogledu danih elemenata dovesti do razvoja takvih proizvoda i ne postoji li neka alternativna mjera koja uz niže troškove može dovesti do sličnih smanjenja emisija, čak značajnijih te osobito nisu li već dostupni drugi zamjenski proizvodi. Osim toga, treba uzeti u obzir odnos, s jedne strane, između smanjenja emisija koja omogućavaju zamjenski proizvodi i troškova tih proizvoda te, s druge strane, dodatnih emisija koje će nastati zbog produljenja roka kao i troškova mogućih alternativnih mjera. Trajanje produljenja roka ne bi smjelo trajati dulje od onog što je potrebno za razvoj zamjenskih proizvoda. To mora biti uzeto u obzir u pogledu svih bitnih elemenata te osobito stavljajući u odnos važnost dodatnih emisija koje će proizaći iz toga produljenja i troškova mogućih alternativnih mjera u odnosu na važnost smanjenja emisija koje će omogućiti zamjenski proizvodi koji su u fazi razvoja i trošak tih proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 142, 12. 5. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Cuneo – Italija) – kazneni postupak protiv Ive Tarrica i dr.

(Predmet C-105/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Kazneni postupak u vezi s kaznenim djelima u području poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Članak 325. UFEU-a — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa rokove apsolutne zastare koji mogu prouzročiti nekažnjavanje kaznenih djela — Moguća šteta za financijske interese Europske unije — Obveza nacionalnog suda da ne primijeni bilo koju odredbu domaćeg prava koja može nanijeti štetu obvezama koje države članice imaju na temelju prava Unije)

(2015/C 363/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Cuneo

Stranke glavnog postupka

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Izreka

1. Nacionalni propis u području zastare kaznenih djela, poput onog iz članka 160. posljednjeg stavka Kaznenog zakona, kako je izmijenjen zakonom br. 251. od 5. prosinca 2005., u vezi s člankom 161. tog zakona, koji na datum okolnosti u glavnom postupku propisuje da radnja koja dovodi do prekida zastare u okviru kaznenog progona koji se odnosi na teške prijevare u području poreza na dodanu vrijednost ima učinak produljenja zastarnog roka samo za četvrtinu njegova prvotnog trajanja, može nanijeti štetu obvezama država članica na temelju članka 325. stavaka 1. i 2. UFEU-a, u slučaju da taj nacionalni propis sprječava izricanje učinkovitih i odvraćajućih sankcija u značajnom broju slučajeva teških prijevara koje štete financijskim interesima Europske unije ili propisuje puno duže rokove zastare za slučajeve prijevara koje štete financijskim interesima dotične države članice nego za one koje štete financijskim interesima Europske unije, što je na nacionalnom sudu da provjeri. Na nacionalnom sudu je da omogući puni učinak članka 325. stavaka 1. i 2. UFEU-a ne primjenjujući, prema potrebi, odredbe nacionalnog prava koje bi mogle imati učinak sprječavanja dotične države članice u poštovanju njezinih obveza na temelju članka 325. stavaka 1. i 2. UFEU-a.
2. Sustav zastare koji se primjenjuje na kaznena djela počinjena u području poreza na dodanu vrijednost poput onoga iz članka 160. posljednjeg stavka Kaznenog zakona, kako je izmijenjen zakonom br. 251. od 5. prosinca 2005., u vezi s člankom 161. tog zakona, ne može se ocjenjivati s obzirom na članke 101., 107. i 119. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL C 194, 24. 6. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) protiv Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Predmet C-106/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš i zaštita zdravlja ljudi — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 7. stavak 2. i članak 33. — Prisutnost posebno zabrinjavajućih tvari u proizvodima — Obveze prijave i obavješćivanja — Izračun praga od 0,1 % masenog udjela)

(2015/C 363/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Tuženik: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Izreka

1. Članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 366/2011 od 14. travnja 2011., treba tumačiti na način da je, za potrebe primjene te odredbe, na proizvođaču da utvrdi je li posebno zabrinjavajuća tvar identificirana u skladu s člankom 59. stavkom 1. te uredbe, kako je izmijenjena, prisutna u koncentraciji iznad 0,1 % masenog udjela u svakom proizvodu koji proizvodi, a na uvozniku proizvoda koji se sastoji od više proizvoda da za svaki proizvod utvrdi je li takva tvar prisutna u koncentraciji iznad 0,1 % masenog udjela u tom proizvodu.
2. Članak 33. Uredbe br. 1907/2006, kako je izmijenjena, treba tumačiti na način da je, za potrebe primjene te odredbe, na dobavljaču proizvoda, čiji jedan ili više proizvoda od kojih je sastavljen, sadržava posebno zabrinjavajuću tvar identificiranu u skladu s člankom 59. stavkom 1. te uredbe u koncentraciji iznad 0,1 % masenog udjela u proizvodu, da obavijesti primatelja i, na zahtjev, potrošača, o prisutnosti te tvari dostavljajući im barem naziv tvari o kojoj je riječ.

⁽¹⁾ SL C 142, 12. 5. 2014.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. rujna 2015. – Europska komisija protiv Republike Latvije

(Predmet C-151/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Javni bilježnici —
Uvjet državljanstva — Članak 51. UFEU-a — Povezanost s izvršavanjem javnih ovlasti)

(2015/C 363/15)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Rubene i H. Støvlbæk, agenti)

Tuženik: Republika Latvija (zastupnici: D. Peļše, I. Kalniņš i K. Freimanis, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek i J. Vláčil, agenti), Mađarska (zastupnici: M. Tátrai i M. M. Fehér, agenti)

Izreka

1. Time što je nametnula uvjet državljanstva za pristup zanimanju javnog bilježnika, Republika Latvija nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 49. UFEU-a.
2. Republici Latviji nalaže se snošenje troškova.
3. Češka Republika snosi vlastite troškove.
4. Mađarska snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 159, 26. 5. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varas Cíveis de Lisboa – Portugal) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr. protiv Estado português

(Predmet C-160/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona — Pojam prijenosa pogona — Obveza upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. trećeg stavka UFEU-a — Navodna povreda prava Unije koja se pripisuje nacionalnom sudu protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka — Nacionalno zakonodavstvo koje pravo na naknadu štete koja je pretrpljena zbog takve povrede uvjetuje prethodnim poništenjem odluke koja je uzrokovala tu štetu)

(2015/C 363/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Varas Cíveis de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: João Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr.

Tuženik: Estado português

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da pojam „prijenosa pogona” obuhvaća situaciju u kojoj je poduzeće aktivno na tržištu čarter letova likvidirano od strane svog većinskog dioničara, poduzeća koje također djeluje u sektoru zračnog prijevoza, i u kojoj on nakon toga stupa na mjesto likvidiranog poduzeća preuzimajući ugovore o najmu zrakoplova i važeće ugovore o čarter letovima, obavlja djelatnosti koje je prethodno obavljalo likvidirano poduzeće, vraća pojedine radnike koji su do tada bili upućeni u to poduzeće, raspoređujući ih na poslove koji su istovjetni onima koje su obavljali prethodno i preuzme situaciju opremu navedenog poduzeća.
2. Članak 267. treći stavak UFEU-a treba tumačiti na način da je sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka dužan Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju pojma „prijenosa pogona” u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2001/23, u okolnostima, poput onih u glavnom predmetu, koje istovremeno obilježavaju različite odluke sudova nižeg stupnja u pogledu tumačenja toga pojma i stalne poteškoće pri njegovom tumačenju u različitim državama članicama.
3. Pravo Unije i, osobito, načela koja je Sud utvrdio u području odgovornosti države za štetu prouzročenu pojedincima povredom prava Unije koju je počinio sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka treba tumačiti na način da se protive nacionalnom zakonodavstvu kojim se kao preduvjet zahtjeva poništenje odluke toga suda kojom se nanosi šteta, premda je takvo poništenje u praksi isključeno.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Eleonore Prüller-Frey protiv Norberta Brodniga, Axa Versicherung AG

(Predmet C-240/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Odgovornost zračnih prijevoznika u slučaju nesreća — Zahtjev za naknadu štete — Montrealska konvencija — Uredba (EZ) br. 2027/97 — Besplatni let čija je svrha bila pokazati mogućem kupcu iz zraka pilotovu nekretninu — Uredba (EZ) br. 864/2007 — Izravna tužba koju nacionalno pravo predviđa protiv osiguravatelja od građanskopravne odgovornosti)

(2015/C 363/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eleonore Prüller-Frey

Tuženici: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točke (a) i (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 2027/97 od 9. listopada 1997. o odgovornosti zračnih prijevoznika u slučaju nesreća, kako je izmijenjena Uredbom 889/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. svibnja 2002. i članak 1. stavak 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu zaključene u Montréalu 28. svibnja 1999. odobrene u ime Europske unije Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001. treba tumačiti na način da se protive tomu da se zahtjev za naknadu štete osobe koja je bila putnica zrakoplova čije je mjesto polijetanja i slijetanja bilo isto mjesto koje se nalazi u jednoj državi članici i koja se besplatno prevozila na letu gdje je svrha leta bila pregledati iz zraka nekretninu radi zaključenja posla prijenosa nekretnine s pilotom te letjelice, te je pretrpjela tjelesne ozljede zbog pada spomenutog zrakoplova ocjenjuje prema članku 17. te konvencije.
2. Članak 18. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) treba tumačiti na način da omogućuje da u situaciji poput ove u glavnom postupku osoba koja je pretrpjela štetu podnese izravnu tužbu protiv štetnikova osiguravatelja, kad takvu tužbu predviđa pravo koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze, koje je temelj zahtjeva za naknadu štete, neovisno od onoga što predviđa pravo primjenjivo na ugovor o osiguranju koje su izabrale stranke tog ugovora.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Audiencia Nacional – Španjolska) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) protiv Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA.

(Predmet C-266/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2003/88/EZ — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Organizacija radnog vremena — Članak 2. točka 1. — Pojam ‘radnog vremena’ — Radnici bez stalnog ili uobičajenog mjesta rada — Vrijeme putovanja radnikâ između mjesta njihovog boravišta i mjesta gdje se nalazi prvi odnosno posljednji klijent)

(2015/C 363/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Tuženici: Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Izreka

Članak 2. točka 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da, u okolnostima kao što su ona iz glavnog postupka, u kojima radnici nemaju stalno ili uobičajeno mjesto rada, „radno vrijeme” u smislu te odredbe obuhvaća i vrijeme putovanja tih radnika između njihova boravišta i klijenta.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. rujna 2015. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-363/14) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europol — Popis trećih zemalja i organizacija s kojima Europol sklapa sporazume — Utvrđenje pravnog temelja — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Izvedeni pravni temelj — Razlika između zakonodavnih akata i provedbenih mjera — Savjetovanje s Parlamentom — Inicijativa države članice ili Komisije)

(2015/C 363/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Sitbon, K. Pleśniak i K. Michoel, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i J. Škeřík, agenti), Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér, G. Szima i M. Bóra, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskom parlamentu nalaže se snošenje troškova.
3. Češka Republika i Mađarska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 329, 22. 9. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Bruxelles – Belgija) – Aliny Wojciechowski protiv Office national des pensions (ONP)

(Predmet C-408/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Umirovljeni dužnosnik Europske unije koji je prije stupanja u službu obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u državi članici u kojoj je zaposlen — Pravo na mirovinu na temelju nacionalnog mirovinskog sustava zaposlenih osoba — Najduže trajanje razdoblja osiguranja — Odbijanje isplate starosne mirovine zaposlene osobe — Načelo lojalne suradnje)

(2015/C 363/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aliny Wojciechowski

Tuženik: Office national des pensions (ONP)

Izreka

Članak 4. stavak 3. UEU-a, u vezi s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Europske unije, utvrđenim Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. o Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike tih Zajednica, te posebnim privremenim mjerama za dužnosnike Komisije, kako je izmijenjena Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EU, Euratom) br. 1080/2010 od 24. studenoga 2010., treba tumačiti na način da mu je protivan pravni propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji može dovesti do smanjenja ili nepriznavanja starosne mirovine koju zaposlena osoba, državljanin te države članice, treba primiti na temelju obavljenog rada sukladno zakonodavstvu te države članice kad ukupan broj godina radnog staža tog radnika u svojstvu zaposlene osobe u navedenoj državi članici i u svojstvu dužnosnika Europske unije koji je zaposlen u toj istoj državi članici premašuje najduže trajanje razdoblja osiguranja od 45 godina iz navedenog propisa, ako je zbog načina izračuna razlomka koji izražava visinu mirovine na teret Unije takvo smanjenje veće od onoga koje bi bilo primijenjeno da je navedeni radnik ukupan radni staž proveo u svojstvu zaposlene osobe u državi članici o kojoj je riječ.

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulío tis Epikrateias – Grčka) – Dimos Kropias Attikis protiv Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

(Predmet C-473/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Sustav zaštite planinskog masiva Himet — Postupak radi izmjene — Primjenjivost te direktive — Prostorni plan i program zaštite okoliša za šire područje Atene)

(2015/C 363/21)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dimos Kropias Attikis

Tuženik: Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

Izreka

Članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da se prilikom donošenja akta koji sadržava plan ili program koji se odnosi na prostorno planiranje i uporabu zemljišta, koji je obuhvaćen Direktivom 2001/42 i kojim se izmjenjuje prethodno postojeći plan ili program, nije moguće osloboditi obveze provođenja procjene utjecaja na okoliš u skladu s tom direktivom na temelju toga što se tim aktom razrađuje i provodi prostorni plan utvrđen aktom više hijerarhijske razine koji sâm nije bio predmet takve procjene utjecaja na okoliš.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Zahtjev za mišljenje koji je podnijela Europska komisija na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a

(Mišljenje 2/15)

(2015/C 363/22)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Europska komisija (zastupnici: U. Wölker, B. De Meester, M. Kocjan, R. Vidal Puig, agenti)

Pitanje postavljeno Sudu:

Ima li Unija zahtijevanu nadležnost da sama potpiše i sklopi Sporazum o slobodnoj trgovini sa Singapurom? Preciznije,

- koje odredbe sporazuma spadaju u isključivu nadležnost Unije?
- koje odredbe sporazuma spadaju u podijeljenu nadležnost Unije?
- spada li neka odredba sporazuma u isključivu nadležnost država članica?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Stadt Wiener Neustadt**(Predmet C-348/15)**

(2015/C 363/23)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka*Podnositelj revizije:* Stadt Wiener Neustadt*Intervenijent:* A.S.A. Abfall Service AG*Tuženo tijelo:* Niederösterreichische Landesregierung**Prethodno pitanje**

Protivi li se pravo Unije, osobito Direktiva 2011/92/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, a osobito njezin članak 1. stavak 4., odnosno Direktiva Vijeća 85/337/EEZ ⁽²⁾ od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš te osobito njezin članak 1. stavak 5., nacionalnoj odredbi prema kojoj se projekti koji su trebali biti podvrgnuti procjeni učinaka na okoliš, ali nisu imali odobrenje u skladu s nacionalnim Zakonom o procjeni učinaka na okoliš (UVP-G 2000.) nego samo odobrenja po zakonima za pojedinačna područja (npr. Zakonom o gospodarenju otpadom) koja 19. kolovoza 2009. (dan stupanja na snagu novele UVP-G-a 2009.) zbog isteka trogodišnjeg roka propisanog u nacionalnom pravu (članak 3. stavak 6. UVP-G 2000.) više nisu mogla biti poništena, smatraju odobrenima u skladu s UVP-G 2000. ili takvo uređenje odgovara načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja koja su zajamčena pravom Unije?

⁽¹⁾ SL L 26 od 28.01.2012, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

⁽²⁾ SL L 175, str. 40.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2015. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Landkreis Potsdam-Mittelmark protiv Finanzamt Brandenburg**(Predmet C-400/15)**

(2015/C 363/24)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Tuženik: Finanzamt Brandenburg

Prethodno pitanje

Članak 15. stavak 1. druga rečenica njemačkog Zakona o porezu na promet propisuje da se isporuka, uvoz ili stjecanje robe unutar Zajednice koju poduzetnik za svoje poduzeće koristi u postotku manjem od 10 % ne smatraju izvršenima za poduzeće – i u tom dijelu isključuje odbitak pretporeza.

Odredba se temelji na članku 1. Odluke Vijeća od 19. studenoga 2004. (2004/817/EZ ⁽¹⁾) koji Saveznu Republiku Njemačku ovlašćuje da odstupanjem od članka 17. stavka 2. Šeste direktive 77/388/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet rashode za takvu robu i usluge – koji se više od 90 % koriste u privatne svrhe poreznog obveznika ili njegovog osoblja ili općenito za svrhe koje nisu povezane s poduzećem – isključi od odbitka poreza na dodanu vrijednost.

Vrijedi li to ovlaštenje – sukladno njegovu tekstu – samo za slučajeve koji su uređeni u članku 6. stavku 2. Šeste direktive 77/388/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet (članak 26. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost) ili povrh toga u svim slučajevima u kojima se roba ili usluga samo djelomično koriste za poduzeće?

⁽¹⁾ SL L 357, str. 33.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. srpnja 2015. uputio Landesgericht für Zivilrechtssachen
Wien (Austrija) – Wolfgang Schmidt protiv Christiane Schmidt**

(Predmet C-417/15)

(2015/C 363/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wolfgang Schmidt

Tuženik: Christiane Schmidt

Prethodno pitanje

Ulazi li postupak o poništenju ugovora o darovanju zbog poslovne nesposobnosti darovatelja i uknjižba brisanja prava vlasništva za daroprimca u područje primjene članka 24. točke 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. ⁽¹⁾ koji propisuje isključivu nadležnost za stvarna prava na nepokretnoj stvari?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 1., str. 289.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2015. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Xabier Ormaetxea Garai i Bernardo Lorenzo Almendros protiv Administración del Estado

(Predmet C-424/15)

(2015/C 363/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Xabier Ormaetxea Garai i Bernardo Lorenzo Almendros

Tuženik: Administración del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. ⁽¹⁾ o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge tumačiti na način da joj je, s gledišta djelotvorne zaštite općih interesa za koju je zaduženo nacionalno regulatorno tijelo u tom području, sukladno to što je nacionalni zakonodavac ustanovio regulatorno i nadzorno tijelo koje odgovara nespecijaliziranom institucionalnom modelu pa objedinjava tijela nadzora koja su, među ostalima, dotada postojala u područjima energije, telekomunikacija i tržišnog natjecanja.
2. Trebaju li uvjeti „neovisnosti” nacionalnih regulatornih tijela u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, o kojima govori članak 3. stavci 2. i 3.a Direktive 2002/21/EZ, izmijenjene Direktivom 2009/140/EZ ⁽²⁾, biti jednaki onima koji se sukladno članku 28. Direktive 95/46/EZ ⁽³⁾ zahtijevaju od nacionalnih nadzornih tijela za zaštitu osobnih podataka?
3. Je li moguće primijeniti doktrinu sadržanu u presudi Suda Europske unije od 8. travnja 2014. ⁽⁴⁾ na slučaj u kojemu su odgovorne osobe u nacionalnom regulatornom tijelu za telekomunikacije razriješene prije isteka mandata, zbog potreba novog pravnog okvira kojim se uspostavlja nadzorno tijelo koje objedinjava različita nacionalna regulatorna tijela u reguliranim sektorima? Može li se navedeno prijevremeno razrješenje do kojeg je došlo zbog stupanja na snagu novog nacionalnog zakona, a ne zbog toga što nositelji funkcija više ne ispunjavaju uvjete za njihovo obnašanje, unaprijed utvrđene u nacionalnom pravu, smatrati spojivim s odredbom članka 3. stavka 3.a Direktive 2002/21/EZ?

⁽¹⁾ SL L 108, str. 33. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

⁽²⁾ SL L 337, str. 37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 68.)

⁽³⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka

(SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2015. uputio Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Španjolska) – Asociación Profesional Elite Taxi protiv Uber Systems Spain, S.L.

(Predmet C-434/15)

(2015/C 363/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Profesional Elite Taxi

Tuženik: Uber Systems Spain, S.L.

Prethodna pitanja

1. S obzirom na to da se člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Direktive 2006/123/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu iz područja primjene te direktive isključuju usluge prijevoza postavlja se pitanje treba li djelatnost posredovanja između posjednika vozila i osobe koja ima potrebu kretati se unutar jednog grada, koju tuženik obavlja naplatno upravljajući informatičkim alatima – sučeljem i programskom aplikacijom („pametnim telefonima i tehnolojskom platformom”, prema riječima tuženika) – koji omogućuju njihovo povezivanje, smatrati pukom djelatnošću prijevoza ili je treba smatrati uslugom posredovanja u elektroničkom obliku odnosno uslugom svojstvenom informacijskom društvu – u skladu s određenjima iz članka 1. stavka 2. Direktive 98/34/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te iz pravila koja se odnose na usluge informacijskog društva?
2. Kada je riječ o određivanju pravne prirode predmetne djelatnosti, može li se ona smatrati djelomično uslugom informacijskog društva i u tom slučaju, treba li usluga posredovanja elektroničkim putem biti zaštićena načelom slobodnog pružanja usluga u uvjetima koji su zajamčeni propisima Zajednice – člankom 56. UFEU-a i direktivama 2006/123/EZ i 2000/31/EZ ⁽³⁾?
3. Ako se ocijeni da usluga koju pruža UBER SYSTEMS SPAIN S.L. nije usluga prijevoza pa je stoga obuhvaćena Direktivom 2006/123, postavlja se pitanje je li sadržaj članka 15. Zakona o nepoštenom tržišnom natjecanju (*Ley de Competencia Desleal*) – koji se odnosi na povredu pravila o tržišnom natjecanju – protivan Direktivi 2006/123, točnije članku 9. koji govori o slobodi poslovnog nastana i sustavu ovlašćivanja, s obzirom na to da se njime upućuje na nacionalne zakone ili druge propise ne uzimajući u obzir to da sustav dobivanja licencija, ovlaštenja ili dozvola ne može biti ni na koji način ograničavajući ili neproporcionalan, to jest ne smije nerazumno ograničavati načelo slobodnog poslovnog nastana?
4. Ako se utvrdi da je Direktiva 2000/31/EZ primjenjiva na uslugu koju pruža UBER SYSTEMS SPAIN S.L., postavlja se pitanje predstavljaju li ograničenja koja jedna država članica nameće slobodnom pružanju usluge posredovanja elektroničkim putem iz neke druge države članice, tako da je za pružanje te usluge potrebno odobrenje ili licencija, odnosno tako što se njezino pružanje zabranjuje na temelju nacionalnih propisa o nepoštenom tržišnom natjecanju, valjane mjere koje čine iznimku od članka 3. stavka 2., u skladu s člankom 3. stavkom 4. Direktive 2000/31/EZ?

⁽¹⁾ SL L 376, str.36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

⁽²⁾ SL L 204, str.37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2015. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – GROFA GmbH protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-435/15)

(2015/C 363/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GROFA GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Prethodna pitanja

1. (a) Može li se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1249/2011 od 29. studenoga 2011. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu ⁽¹⁾ na odgovarajući način primjenjivati na proizvode koji su predmet glavnog postupka (GoPro HERO3 „Black Edition”, „Black Edition Surf” i „Black Edition Motorsport“)?

(b) U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

Vrijedi li Provedbena uredba (EU) br. 1249/2011?

2. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje 1 (a) ili 1 (b):

(a) Primjenjuje li se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 876/2014 od 8. kolovoza 2014. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu ⁽²⁾ na odgovarajući način na proizvode koji su predmet glavnog postupka?

(b) U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

Vrijedi li Provedbena uredba (EU) br. 876/2014?

3. U slučaju negativnog odgovora na pitanje 1 (a) ili 1 (b):

Treba li Komisijine Napomene s objašnjenjem o tarifnom podbroju 8525 8030 i tarifnim podbrojevima 8525 8091 i 8525 8099 KN-a ⁽³⁾ tumačiti na način da je riječ o snimanju „najmanje 30 minuta pojedinačne video sekvence” i kada se video sekvenca snima u odvojenim datotekama u pojedinačnom trajanju od manje od 30 minuta ako gledatelj prilikom reprodukcije snimke ne može primijetiti prijelaz između datoteka?

4. U slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje 1 (a) ili 1 (b), a pozitivnog odgovora na prethodna pitanja 2 (a), 2 (b) i 3.:

Protivi li se uvrštavanju video kamera koje mogu snimiti signale iz vanjskih izvora u tarifni podbroj 8525 8099 KN-a to da one te signale ne mogu reproducirati preko vanjskog televizijskog prijmnika ili vanjskog monitora?

⁽¹⁾ SL L 319, str. 39. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 18., str. 178.)

⁽²⁾ SL L 240, str. 12.

⁽³⁾ SL 2015, C 76, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2015. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Belgische Staat protiv Comm. V.A. Wereldhave Belgium i dr.

(Predmet C-448/15)

(2015/C 363/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Belgische Staat

Druge stranke u žalbenom postupku: Comm. V.A. Wereldhave Belgium, NV Wereldhave International, NV Wereldhave

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu Vijeća 90/435/EEZ ⁽¹⁾ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica tumačiti na način da se ta direktiva protivi nacionalnoj odredbi koja ne isključuje mogućnost belgijskog pretporeza na dohodak od ulaganja na isplate dividendi belgijskog društva kćeri matičnom društvu sa sjedištem u Nizozemskoj koje ispunjava zahtjev minimalnog udjela i posjedovanja toga udjela jer je u njegovu slučaju riječ o poreznom subjektu za ulaganje koji svoju dobit u potpunosti mora isplatiti imateljima svojih udjela i pod tom pretpostavkom može koristiti nultu stopu poreza na dobit?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 49. (raniji članak 43.) i članak 63. (raniji članak 56.) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u verziji koja je na snazi od izmjena i renumeracije Ugovorom iz Lisabona) tumačiti na način da se te odredbe protive nacionalnoj odredbi koja ne isključuje mogućnost belgijskog pretporeza na dohodak od ulaganja na isplate dividendi belgijskog društva kćeri matičnom društvu sa sjedištem u Nizozemskoj koje ispunjava zahtjev minimalnog udjela i posjedovanja toga udjela jer je u njegovu slučaju riječ o poreznom subjektu za ulaganje koji svoju dobit u potpunosti mora isplatiti imateljima svojih udjela i pod tom pretpostavkom može koristiti nultu stopu poreza na dobit?

⁽¹⁾ SL L 225, str. 6.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. kolovoza 2015. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
kazneni postupak protiv A, B**

(Predmet C-453/15)

(2015/C 363/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

A, B

Prethodno pitanje

Treba li članak 56. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da je emisijska jedinica u skladu s člankom 3. točkom (a) Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/67/EZ ⁽²⁾, koja znači pravo na emisiju jedne tone ekvivalenta ugljikovog dioksida tijekom određenog razdoblja, „slično pravo” u smislu te odredbe?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ SL L 275, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2015. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Openbaar Ministerie protiv A.**

(Predmet C-463/15)

(2015/C 363/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Openbaar Ministerie

Druga stranka u postupku: A.

Prethodno pitanje

Dopuštaju li članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. Okvirne odluke 2002/584 ⁽¹⁾ da država izvršenja te odredbe prenese u svoje nacionalno pravo na način da zahtijeva da je djelo kažnjivo prema njezinom pravu i da je za njega propisana maksimalna zatvorska kazna od najmanje dvanaest mjeseci?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. rujna 2015. uputio Vestre Landsret (Danska) – Sjelle
Autogenbrug I/S protiv Skatteministeriet**

(Predmet C-471/15)

(2015/C 363/32)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sjelle Autogenbrug I/S

Tuženik: Skatteministeriet

Prethodno pitanje

Treba li u okolnostima ovog predmeta dijelove otpadnih vozila koje poduzeće za ponovnu uporabu vozila prijavljeno u sustav PDV-a odvoji od vozila kako bi ih preprodalo kao rezervne dijelove smatrati rabljenom robom, kao što na to upućuje članak 311. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (Direktiva o PDV-u)?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Mađarska protiv Komisije

(Predmet T-346/12) ⁽¹⁾

(„Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Sektor voća i povrća — Nacionalna financijska pomoć dodijeljena organizacijama proizvođača — Komisijina Provedbena odluka o nadoknadi EU-a nacionalne financijske pomoći koju je svojim organizacijama potrošača dodijelila Mađarska — Članak 103. E Uredbe (EZ) br. 1234/2007 — Članak 97. Uredbe (EZ) br. 1580/2007”)

(2015/C 363/33)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: u početku M. Fehér i K. Szíjjártó, zatim M. Fehér, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Béres, N. Donnelly i B. Schima, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenjem Odluke Komisije C (2012) 3324 od 25. svibnja 2012. O nacionalnoj financijskoj pomoći dodijeljenoj organizacijama proizvođača.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mađarska će snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 311, 13. 10. 2012.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Novartis Europharm protiv Komisije

(Predmet T-472/12) ⁽¹⁾

(„Lijekovi za humanu uporabu — Odobrenje za stavljanje u promet generičkog lijeka Zoledronic acid Teva Pharma — zoledronatne kiseline — Zoledronatna kiselina — Razdoblje zakonske zaštite podataka za referentne lijekove Zometa i Aclasta, koji sadrže aktivnu tvar zoledronatnu kiselinu — Direktiva 2001/83/EZ — Uredba (EEZ) br. 2309/93 i Uredba (EZ) br. 726/2004 — Opće odobrenje za stavljanje u promet — Razdoblje zakonske zaštite podataka”)

(2015/C 363/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: C. Schoonderbeek, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku A. Sipos, zatim M. Wilderspin, P. Mihaylova i M. Šimerdová, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Teva Pharma BV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: K. Bacon, barrister, C. Firth, solicitor)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije C (2012) 5894 *final* od 16. kolovoza 2012., o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet, sukladno Uredbi br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, lijeka za humanu uporabu Zoledronic acid Teva Pharma – zoledronatne kiseline.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Novartis Europharm Ltd će snositi vlastite troškove kao i one Europske komisije te društva Teva Pharma BV.*

⁽¹⁾ SL C 389, 15. 12. 2012.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Nestlé Unternehmungen Deutschland protiv OHIM-a – Lotte (predstavljanje koale)

(Predmet T-483/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice koji predstavlja koale — Raniji trodimenzionalni nacionalni žig KOALA-BÄREN i raniji figurativni žig KOALA — Stvarna uporaba žiga — Članak 42., stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 363/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt am Main, Njemačka) (zastupnici: A. Jaeger-Lenz i P. Blumenthal, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: D. Walicka i D. Botis, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japan) (zastupnici: M. Knitter i H. Bickel, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. rujna 2012. (predmet R 2103/2010-4), u postupku povodom prigovora između Nestlé Schöller GmbH & Co. KG i Lotte Co. Ltd.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 3. rujna 2012. (predmet R 2103/2010-4), u postupku povodom prigovora između Nestlé Schöller GmbH & Co. KG i Lotte Co. Ltd.
2. OHIM će snositi vlastite troškove, kao i one društva Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
3. Lotte Co. Ltd će snositi svoje vlastite troškove.

(¹) SL C 26, 26. 1. 2013.

Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015. – Iran Liquefied Natural Gas protiv Vijeća

(Predmet T-5/13) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprečavanja nuklearne proliferacije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Tužba za poništenje — Paradržavno tijelo — Aktivna procesna legitimacija — Pravni interes — Dopuštenost — Pogreška u ocijeni — Izmjena učinaka poništenja u vremenu”)

(2015/C 363/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Téhéran, Iran) (zastupnici: J. Grayston, *solicitor*, G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, M. Gambardella i N. Pilkington, *odvjetnici*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i A. de Elera-San Miguel Hurtado, *agenti*)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Vijeća 2012/635/ZVSP od 15. listopada 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 282, str. 58.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str 129.), kao i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 945/2012 od 15. listopada 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 282, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str 122.) u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2012/635/ZVSP od 15. listopada 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana, u dijelu u kojem se upisuje naziv Iran Liquefied Natural Gas Co. u Prilog II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP.

2. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 945/2012 od 15. listopada 2012. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana, u dijelu u kojem se upisuje naziv Iran Liquefied Natural Gas u Prilog IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010.
3. Održavaju se na snazi učinci Odluke 2012/635 i Provedbene uredbe 945/2012 u dijelu koji se odnosi na Iran Liquefied Natural Gas do isteka roka za žalbu predviđenog u članku 56. prvom stavku Statuta Suda Europske unije ili, ako se u tom roku podnese žalba, do odbijanja žalbe.
4. Vijeće Europske unije će osim vlastitih troškova snositi i troškove društva Iran Liquefied Natural Gas, nastale u okviru ovog postupka i postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 55, 23. 2. 2013.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Novartis Europharm protiv Komisije

(Predmet T-67/13) (¹)

(„Lijekovi za humanu uporabu — Odobrenje za stavljanje u promet generičkog lijeka Zoledronic acid Hospira — zoledronatne kiseline — Zoledronatna kiselina — Razdoblje zakonske zaštite podataka za referentne lijekove Zometa i Aclasta, koji sadrže aktivnu tvar zoledronatnu kiselinu — Direktiva 2001/83/EZ — Uredba (EEZ) br. 2309/93 i Uredba (EZ) br. 726/2004 — Opće odobrenje za stavljanje u promet — Razdoblje zakonske zaštite podataka”)

(2015/C 363/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: C. Schoonderbeek, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i M. Šimerdová agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Hospira UK Ltd (Royal Leamington Spa, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: u početku N. Stoate i H. Austin, solicitors, J. Stratford, QC, zatim M. Stoate i E. Vickers, solicitors, i J. Stratford)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije C (2012) 8605 final od 19. studenog 2012., o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet, sukladno Uredbi br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, lijeka za humanu uporabu Zoledronic acid Hospira – zoledronatne kiseline.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Novartis Europharm Ltd će snositi vlastite troškove kao i one Europske komisije te društva Hospira UK Ltd.

⁽¹⁾ SL C 101, 6. 4. 2013.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – Iralco protiv Vijeća

(Predmet T-158/13) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana s ciljem sprečavanja nuklearne proliferacije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška u ocjeni”)

(2015/C 363/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Iranian Aluminium Co. (Iralco) (Teheran, Iran) (zastupnici: S. Millar i S. Ashley, *solicitors*, M. Lester i M. Happold, *barristers*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i I. Rodios, *agenti*)

Predmet

Zahtjev za poništenjem, s jedne strane, Odluke Vijeća 2012/829/ZVSP od 21. prosinca 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 356, str. 71.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 207.) u dijelu u kojem se njome tužiteljevo ime uvrštava na popis iz Priloga II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, str. 39., ispravak u SL L 197, str. 19.) (SL L, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1264/2012 od 21. prosinca 2012., o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 356, str. 55.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 201.), u dijelu u kojem se njome tužiteljevo ime uvrštava na popis iz Priloga IX Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.)

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2012/829/ZVSP od 21. prosinca 2012. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana u dijelu u kojem se njome ime Iranian Aluminium Co. (Iralco) uvrštava na popis iz Priloga II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP.

2. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1264/2012 od 21. prosinca 2012., o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana u dijelu u kojem se njome ime Iralco uvrštava na popis iz Priloga IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010.
3. Učinci Odluke br. 2012/829 se zadržavaju u odnosu na Iralco do stupanja na snagu odluke o poništenju Provedbene uredbe br. 1264/2012.
4. Vijeće Europske unije će snositi, uz vlastite troškove i troškove društva Iralco.

⁽¹⁾ SL C 147, 25. 5. 2013.

Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015. – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia protiv OHIM-a – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Predmet T-387/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice COLOMBIANO HOUSE — Ranija zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla Café de Colombia — Članci 13. i 14. Uredbe (EZ) br. 510/2006 — Relativan razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 363/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Kolumbija) (zastupnici: A. Pomares Caballero i M. Pomares Caballero, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: G. Bertoli i Ó. Mondéjar Ortuño, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nadine Héléne Jeanne Hautrive (Chatou, Francuska) (zastupnik: J. Beaumont, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. svibnja 2013. (predmet R 757/2012-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Federación Nacional de Cafeteros de Colombia i Nadine Héléne Jeanne Hautrive.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 17. svibnja 2013. (predmet R 757/2012-5).

2. OHIM će snositi vlastite troškove kao i troškove *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia*.
3. *Nadine Hélène Jeanne Hautrive* će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 274, 21. 9. 2013.

Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015. – Miettinen protiv Vijeća

(Predmet T-395/13) (¹)

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Mišljenje Pravne službe Vijeća o prijedlozima direktive i uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o kaznenopravnim sankcijama za trgovanje na temelju povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem — Djelomično uskraćivanje pristupa — Iznimka koja se odnosi na zaštitu pravnih mišljenja — Iznimka koja se odnosi na zaštitu postupka donošenja odluka”)

(2015/C 363/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Samuli Miettinen (Espoo, Finska) (zastupnici: O. Brouwer i E. Raedts, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku K. Pellinghelli, P. Plaza García i K. Toomus, zatim P. Plaza García, A. Jensen i M. Bauer, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Kraljevina Švedska (zastupnici: u početku A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg i C. Hagerman, zatim A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, E. Karlsson, L. Swedenborg i F. Sjövall, agenti); i Republika Estonija (zastupnik: N. Grünberg, agent)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Vijeća od 13. svibnja 2013. o uskraćivanju potpunog pristupa dokumentu br. 12979/12, od 27. srpnja 2012. koji sadrži mišljenje Pravne službe Vijeća o prijedlozima direktive Europskog parlamenta i Vijeća o kaznenopravnim sankcijama za trgovanje na temelju povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem, i uredbe o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem, te drugih instrumenata o usklađivanju administrativnih sankcija u području financijskih usluga.

Izreka

1. Poništavaju se odluka Vijeća od 13. svibnja 2013. o uskraćivanju potpunog pristupa dokumentu br. 12979/12, od 27. srpnja 2012. koji sadrži mišljenje Pravne službe Vijeća o prijedlozima direktive Europskog parlamenta i Vijeća o kaznenopravnim sankcijama za trgovanje na temelju povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem, i uredbе o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem, drugih instrumenata o usklađivanju administrativnih sankcija u području financijskih usluga, kao i dopis Vijeća od 23. srpnja 2013.
2. Vijeću se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Samulia Miettinenä.
3. Kraljevina Švedska i Republika Estonija će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 274, 21. 9. 2013.

Presuda Općeg suda od 14. rujna 2015. – Brouillard protiv Suda

(Predmet T-420/13) (¹)

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Sklapanje okvirnih ugovora — Prijevod pravnih tekstova na francuski — Poziv na podnošenje ponude — Isključenje predloženog podugovaratelja — Profesionalna sposobnost — Zahtjev za cjelovitim pravnim obrazovanjem — Priznanje diploma — Proporcionalnost — Transparentnost”)

(2015/C 363/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alain Laurent Brouillard (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: u početku J.-M. Gouazé, zatim J. Pertek i D. Dagyarán, odvjetnici)

Tuženik: Sud Europske unije (zastupnik: A. Placco, agent)

Predmet

Zahtjev za poništenje dopisa od 5. lipnja 2013. koje je Sud Europske unije uputio društvu IDEST Communication SA, i kojima je potonje pozvao, s jedne strane da podnese ponudu u okviru poziva na nadmetanje u pregovaračkom postupku radi sklapanja okvirnih ugovora za prevođenje pravnih tekstova s određenih službenih jezika Europske unije na francuski jezik (SL 2013/S 47-075037) i, s druge strane, da potvrdi da tužitelj neće biti angažiran za pružanje predmetnih usluga na koje se odnosi ugovor.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alainu Laurentu Brouillardu se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 325, 9. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 17. rujna 2015. – Ricoh Belgium protiv Vijeća**(Predmet T-691/13) (¹)****(„Javne nabave usluga i robe — Postupak javne nabave — Multifunkcionalni crno-bijeli uređaji i usluge održavanje — Odbijanje ponude jednog od ponuditelja — Obveza obrazlaganja — Transparentnost”)****(2015/C 363/42)****Jezik postupka: nizozemski****Stranke**

Tužitelj: Ricoh Belgium NV (Vilvorde, Belgija) (zastupnici: N. Braeckvelt i A. De Visscher, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Vitsentzatos i K. Michoel, agenti, uz asistenciju B. Van Vooren i J. Weytjens, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Vijeća od 29. listopada 2013. o neprihvatanju ponude tužitelja podnesene u okviru postupka javne nabave UCA 034/13 koja se tiče kupnje ili unajmljivanja crno bijelih multifunkcionalnih uređaja (MFP) i pripadajuće usluge održavanja u zgradama koje koristi Glavno tajništvo Vijeća Europske unije (SL 2013/S 83-138901) i o postupku sklapanja ugovora o nabavi s drugim ponuditeljem.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća od 29. listopada 2013. o neprihvatanju ponude Ricoh Belgium NV podnesene u okviru postupka javne nabave UCA 034/13 koja se tiče kupnje ili unajmljivanja crno bijelih multifunkcionalnih uređaja (MFP) i pripadajuće usluge održavanja u zgradama koje koristi Glavno tajništvo Vijeća Europske unije (SL 2013/S 83-138901) i o postupku sklapanja ugovora o nabavi s drugim ponuditeljem u pogledu lota br. 4.
2. Vijeću Europske unije se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 52, 22. 2. 2014.

Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015. – Bundesverband Deutsche Tafel protiv OHIM-a – Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Predmet T-710/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice Tafel — Apsolutni razlozi za odbijanje — Razlikovni karakter — Nepostojanje opisnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) 207/2009”)

(2015/C 363/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlin, Njemačka) (zastupnici: T. Koerl, E. Celenk i S. Vollmer, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: A. Pohlmann, zatim M. Fischer, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Njemačka) (zastupnik: M. Nitschke, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. listopada 2013. (predmet R 1074/2012-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Tiertafel Deutschland eV i Bundesverband Deutsche Tafel eV.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 17. listopada 2013. (predmet R 1074/2012-4).
2. OHIM će snositi vlastite troškove kao i troškove društva Bundesverband Deutsche Tafel eV.
3. Društvu Tiertafel Deutschland eV nalaže se snošenje njegovih troškova.

⁽¹⁾ SL C 61, 1. 3. 2014.

Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015. – HTTS i Bateni protiv Vijeća**(Predmet T-45/14) ⁽¹⁾****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava — Kriterij koji se odnosi na pružanje ključnih usluga IRISL-u ili subjektima u njegovom vlasništvu, pod njegovim nadzorom ili koji djeluju za njegov račun — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Sloboda poduzetništva — Pravo na poštovanje obiteljskog života — Proporcionalnost”)**

(2015/C 363/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Njemačka) i Naser Bateni (Hamburg) (zastupnici: u početku M. Schlingmann i F. Lautenschlager, zatim Schlingmann, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i J.-P. Hix, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenjem Odluke Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 306, str. 18.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 306, str. 3.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana, u dijelu u kojem se njome na popis iz Priloga II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP uvrštavaju imena HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping i ono Nasera Batenija.
2. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana u dijelu u kojem se njome na popis iz Priloga IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 uvrštavaju imena HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping i ono Nasera Batenija.
3. Vijeće Europske unije snosit će, uz vlastite troškove i troškove društva HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping, te troškove Nasera Batenija.

⁽¹⁾ SL C 71, 8. 3. 2014.

Presuda Općeg suda od 16. rujna 2015. – EMA protiv Drakeforda**(Predmet T-231/14 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme — Odluka o neproduženju — Članak 8. stavka 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Neograničena nadležnost”)**

(2015/C 363/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za lijekove (EMA) (zastupnici: T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Duron, odvjetnika)

Druga stranka u postupku: David Drakeford (Dublin, Irska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu žalitelju: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti), Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: M. Heikkilä i E. Maurage, agenti), Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex) (zastupnici: H. Caniard i V. Peres de Almeida, agenti), Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) (zastupnici: D. Detken, S. Gabbi i C. Pintado, agenti), kao i Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) (zastupnici: J. Mannheim i A. Daume, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (trećeg vijeća) od 5. veljače 2014. u predmetu Drakeford/EMA F-29/13 (F-29/13, Zb. SS, EU:F:2014:10), i zahtjev za ukidanje te presude.

Izreka

1. Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (trećeg vijeća) od 5. veljače 2014. u predmetu Drakeford/EMA F-29/13 (F-29/13, Zb. SS, EU:F:2014:10) u dijelu u kojem je Službenički sud u toj presudi izvršavao svoju neograničenu nadležnost u odnosu na novčani zahtjev za razdoblje nakon njenog izricanja,
2. U preostalom dijelu žalba se odbija.
3. Predmet se vraća Službeničkom sudu na ponovno odlučivanje.
4. O troškovima Davida Drakeforda i Europske agencije za lijekove (EMA-e) će se odlučiti naknadno.
5. Europska komisija, Europska agencija za kemikalije (ECHA), Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex), Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA), i Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) snosit će vlastite troškove vezane za ovaj postupak.

⁽¹⁾ SL C 202, 30. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 17. rujna 2015. – Bankia protiv OHIM-a – Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)

(Predmet T-323/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice Bankia — Raniji nacionalni verbalni žig BANKY — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8., stavak 1., točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 363/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bankia, SA (Valencija, Španjolska) (zastupnik: F. De Barba, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Banco ActivoBank (Portugal), SA (Lisbonne, Portugal)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 14. veljače 2014. (spojeni predmeti R 649/2013-2 i R 744/2013-2), u odnosu na postupak povodom prigovora između društava Banco ActivoBank (Portugal), SA i Bankia, SA.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM-a) od 14. veljače 2014. (spojeni predmeti R 649/2013-2 i R 744/2013-2) u dijelu u kojem se njome prihvaća tužba društva Banco ActivoBank (Portugal), SA, u pogledu „usluga vezanih za nekretnine” koje su obuhvaćene prijavom žiga Zajednice i koje pripadaju razredu 36.
2. U preostalom se dijelu tužba odbija.
3. Bankia, SA i OHIM svaki snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 17. rujna 2015. – Volkswagen protiv OHIM-a (COMPETITION)

(Predmet T-550/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice COMPETITION — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 363/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka) (zastupnik: U. Sander, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: M. Fischer, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 15. svibnja 2014. (predmet R 2082/2013-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka COMPETITION kao žiga Zajednice.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Volkswagen AG nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 329, 22. 9. 2014.

Tužba podnesena 10. kolovoza 2015. – Petrov i dr. protiv Europskog parlamenta

(Predmet T-452/15)

(2015/C 363/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Andrei Petrov (St. Petersburg, Rusija), Fedor Biryukov (Moskva, Rusija), Alexander Sotnichenko (St. Petersburg, Rusija) (zastupnik: P. Richter, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi zabranu pristupa zgradama Europskog parlamenta koju je predsjednik Europskog parlamenta 16. lipnja 2015. izrekao tužiteljima;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Tužitelji ističu da su diskriminirani samo zbog svojeg državljanstva i u suprotnosti sa zabranom iz članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer nije razvidno da postoje objektivni razlozi za izrečenu zabranu pristupa. Usto, prema mišljenju tužiteljâ, njihova prisutnost u zgradama Parlamenta nije predstavljala opasnost ni za sigurnost ni za funkcioniranje Parlamenta.

2. Drugi tužbeni razlog: zloraba ovlasti

Tužitelji ističu da su postupci predsjednika Europskog parlamenta očito potpuno arbitrarni i u dijametralnoj suprotnosti sa zabranom diskriminacije iz primarnog prava.

Tužba podnesena 20. kolovoza 2015. – European Dynamics Luxembourg i dr. protiv ECHA

(Predmet T-477/15)

(2015/C 363/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgija), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnik: M. Sfyri, *odvjetnik*)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku tuženika o dodjeli u vezi faze 2 ograničenog postupka javne nabave ECHA/2014/86 koja je dostavljena tužiteljima njegovim dopisom od 25. lipnja 2014., kojim su obaviješteni da njihova dostava ponude nije bila uspješna i da je ugovor dodijeljen drugom konzorciju;
- naloži tuženiku da tužiteljima naknadi štetu u iznosu od 520 000,00 eura za gubitak mogućnosti da im se dodijeli ugovor; i
- naloži tuženiku da snosi troškove tužitelja i svaki drugi trošak koji je nastao u okviru ove tužbe, čak i ako ova tužba bude odbijena.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da je ECHA povrijedila obvezu da navede razloge tijekom ocjenjivanja njihove ponude time što nije navela relativne prednosti ponude kojoj je dodijelila ugovor.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je ECHA počinila nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni tijekom ocjenjivanja njihove ponude te podredno, da je u stadiju ocjenjivanja ponuda uvela nove i nepoznate kriterije.

Tužba podnesena 26. kolovoza 2015. – Deutsche Lufthansa protiv Komisije**(Predmet T-492/15)**

(2015/C 363/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Njemačka) (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 1. listopada 2014. u predmetu SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/2007) – Zračna luka Hahn i Ryanair;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj u bitnom navodi sljedeće:

- povrede postupka zbog izostanka daljnjih razgovora s tužiteljem u 2014.,
- nepotpun prikaz predmeta, iako je činjenično stanje koje se odnosi na tuženika bilo poznato u trenutku donošenja pobijane odluke,
- pogrešan prikaz činjeničnog stanja, s obzirom na to da je Komisija pogrešno prikazala predmet time što nije uzela u obzir određene činjenice,
- očita protuslovlja u pobijanoj odluci,
- pogrešna pravna ocjena mjera u korist predmetne zračne luke, u dijelu u kojem neke mjere nisu kvalificirane kao državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, a druge mjere su bile mjere spojive s unutarnjim tržištem,
- pogrešna pravna ocjena mjera u korist predmetnog zračnog prijevoznika, s obzirom na to da su te mjere predstavljale državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Tužba podnesena 28. kolovoza 2015. – Fontem Holdings 4 protiv OHIM-a (BLU ECIGS)**(Predmet T-511/15)**

(2015/C 363/51)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: A. Poulter, *Solicitor*)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Zajednice „BLU ECIGS” – prijava za registraciju br. 12 579 603*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. lipnja 2015. u predmetu R 2697/2014-4**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku ispitivača od 22. kolovoza 2014. o prijavi br. 12 579 603;
- prihvati prijavu za registraciju br. 12 579 603.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. rujna 2015. – mToys.de protiv OHIM-a – Laboratorios Indas (myBaby)**(Predmet T-519/15)**

(2015/C 363/52)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* myToys.de GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: C. Hauss-Löhde i M. Mette, *odvjetnici*)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „myBaby” – prijava za registraciju br. 10 846 426

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. lipnja 2015. u predmetu R 1002/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 17. lipnja 2015. u žalbenom postupku R 1002/2014-2;
- odbije prigovor u cijelosti;
- opozove odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 21. svibnja 2015. u žalbenom postupku R 1137/2014-2;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 42. stavka 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. Uredbe br. 216/96 od 5. veljače 1996 o utvrđivanju pravila postupka žalbenih vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni).

Tužba podnesena 9. rujna 2015. – Terna protiv Komisije

(Predmet T-544/15)

(2015/C 363/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rim, Italija) (zastupnici: A. Police, L. Di Via, F. Covone, D.Carria, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije – Glavne uprave za mobilnost i promet (Glavna uprava za energetiku – SRD.3 – *Financial management*), referentne oznake Move.srd.3.dir(2015)2669621 od 6. srpnja 2015. u dijelu u kojem se isključuje naknada troškova koje je imalo društvo Terna u vezi s projektima br. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i br. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403, i određuje obveza povrata iznosa priznatih za navedene projekte, u mjeri naznačenoj u tablici priloženoj pobijanom aktu,
- podredno, poništi odluku Europske komisije – Glavne uprave za mobilnost i promet (Glavna uprava za energetiku – SRD.3 – *Financial management*), referentne oznake Move.srd.3.dir(2015)2669621 od 6. srpnja 2015., u dijelu u kojem naknada troškova koje je imalo društvo Terna u vezi s projektima br. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i br. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 nije snižena na iznos koji odgovara samoj dobiti koju je ostvarilo društvo CESI S.p.A.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je usmjerena protiv akta Europske komisije – Glavne uprave za mobilnost i promet (Glavna uprava za energetiku – SRD.3 – *Financial management*), referentne oznake Move.srd.3.dir(2015)2669621 od 6. srpnja 2015., koju je društvo Terna S.p.A. zaprimilo 21. srpnja 2015. (upisni br. 0011151), u dijelu u kojem se isključuje primjena članka 40. stavka 3. Direktive 2004/17/EZ u vezi s doprinosima država u projektima br. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 i br. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403, i određuje obveza povrata iznosa priznatih za navedene projekte, u mjeri naznačenoj u tablici priloženoj pobijanom aktu, kao i protiv bilo kojeg drugog osnovnog ili s njim povezanog akta posebno što se tiče, prema potrebi, obavijesti Europske komisije – Glavne uprave za energetiku (Uprava B – Sigurnost opskrbe hranom, energetska tržišta i mreže, B.1 – Energetska politika, sigurnost opskrbe hranom i mreže), referentne oznake ENER.B1(2014)509729 od 18. lipnja 2014., te *Audit report* br. B22-09 od 1. veljače 2013., u dijelu u kojem se proglašava nedopuštenom naknada troškova koje je pretrpjelo društvo Terna S.p.A. u vezi s uslugama koje je isporučilo društvo CESI S.p.A. u okviru projekata.

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na dopuštenost tužbe.

- U tom pogledu se ističe da je pobijani akt donesen u odnosu na tužitelja, jer na njega utječe izravno i osobno, i da gore navedeni akt, iako nije popraćen konkretnom provedbenom mjerom, treba smatrati konačnim te da ga tuženik kasnije ne može pobijati.

2. Drugi tužbeni razlog, u vezi s osnovanošću tvrdnji, pogrešnom primjenom članka 14. i članka 37. Direktive 2004/17/EZ u materiji podizvođenja, pogreškom u istrazi i nedostatnosti obrazloženja pobijanog akta, pogrešnom primjenom članka III.7 stavka 1., stavka 4. i stavka 6. Priloga III Odluci D/207630 iz 2008. i pogrešnom primjenom članka III.7. stavka 1., stavka 4. i stavka 6. Priloga III Odluci D/7181 iz 2010., u vezi s nepotrebnim umanjivanjem povrata u projektima zbog navodno formalno neispravne primjene pravila postupka u materiji izvođenja od strane društva Terna.

- U tom pogledu posebno se ističe da se uvrštavanje odredbe o mogućem podizvođenju u okvirne sporazume sklopljene između društva Terna i društva CESI na kraju pregovaračkog postupka kojem nije prethodila objava poziva na nadmetanje ne može smatrati nesukladnim s Direktivom 2004/17/EZ, niti se može valjano pozvati na bilo kakvu navodnu indiciju o nepostojanju razloga tehničke naravi koji dozvoljavaju izravno sklapanje ugovora s određenim poduzetnikom.

- Akt je zahvaćen povredom također i zbog sljedećeg razloga, koji se odnosi na iskrivljavanje činjenica u vezi s odnosom između okvirnog ugovora i pojedinačnih ugovora koje je društvo Terna povjerilo društvu CESI.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na pogrešnu primjenu članka 40. stavka 3. točka (c) Direktive 2004/17/EZ, jer Europska komisija nije dokazala da se mogu smatrati ispunjenima uvjeti tehničke naravi koji bi dozvoljavali sklapanje ugovora s određenim poduzetnikom bez prethodne objave poziva za nadmetanje, i na pogrešku u istrazi i nedostatnost obrazloženja odbijanja zahtjeva za povrat.
 4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na pogrešnu primjenu Direktive 2004/17/EZ i na povredu načela legitimnih očekivanja društva Terna jer se isključila dopuštenost zahtjeva za naknadu u vezi s ugovorima uključenim u okvirni sporazum unatoč objavi u G.U.U.E. obavijesti o sklopljenim ugovorima i nevažnosti određenih iznosa u svrhu ispunjavanja obveza u vezi s europskim postupcima.
 5. Peti tužbeni razlog, naveden podredno, u vezi s povredom načela razumnosti i proporcionalnosti do koje je doveo učinak Odluke Komisije o potpunom isključenju zahtjeva za naknadu umjesto proporcionalnog smanjenja.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 21. rujna 2015. – Anagnostu i dr. protiv Komisije

(Predmet F-72/11) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća u 2010. i 2011. — Referentni multiplikacijski faktori — Članak 6. stavak 2. Pravilnika o osoblju — Prijelazne mjere za razdoblje od 1. svibnja 2004. do 30. travnja 2011. — Članak 9. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju — Opće odredbe za provedbu članka 45. Pravilnika o osoblju — Određivanje pragova za promaknuće — Neuvršavanje na popis promaknutih dužnosnika — Pravni interes)

(2015/C 363/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Anastasios Anagnostu (Woluwe-Saint-Pierre, Belgija) i 24 druga tužitelja (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: J. Currall, agent)

Predmet

Zahtjev za, s jedne strane, ukidanje odluke o određivanju pragova za promaknuće u postupcima promaknuća u 2010. i 2011. u razrede AD13 i AD14 i, s druge strane, poništenje popisa dužnosnika promaknutih u razrede AD13 i AD14 u postupcima promaknuća u 2010. i poništenje implicitne odluke Komisije da odbije promaknuti značajni broj drugih dužnosnika u razrede AD12 odnosno AD13.

Izreka presude

1. Poništavaju se odluke Europske komisije od 26. studenog 2010. o nepromaknuću Antoulasa, Bruni, Nicolaidou-Kallergis i Xanthopoulasa.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Europska komisija snosi četiri dvadesetpetine vlastitih troškova, te joj se nalaže snošenje četiri dvadesetpetine troškova tužiteljâ.
4. Svi tužitelji osim Antoulasa, Bruni, Nicolaidou-Kallergis i Xanthopoulasa snose dvadeset i jednu dvadesetpetinu vlastitih troškova i nalaže im se snošenje dvadeset i jedne dvadesetpetine troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 290, 1. 10. 2011., str. 20.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2015. – Barnett protiv EGSO-a**(Predmet F-20/14) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Mirovina — Starosna mirovina — Prijevremeno umirovljenje bez umanjavanja prava na mirovinu — Opća provedbena pravila članka 9. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju — Prigovor nezakonitosti Općih provedbenih pravila — Interes službe — Definicija — Nepostojanje — Trajanje profesionalne aktivnosti podnositelja zahtjeva — Uzimanje u obzir ukupnosti profesionalne karijere kao unutar, tako i izvan institucija Unije — Margina prosudbe institucije — Zakonitost)

(2015/C 363/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj Inge Barnett (Roskilde, Danska) (zastupnici: u početku N. Nikolajsen, odvjetnik, zatim S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor (zastupnici: M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec i K. Gambino, agenti, M. Troncoso Ferrer i F.-M. Hislaire, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke EGSO-a kojom se odbija tužiteljev zahtjev za korištenjem prava na prijevremeno umirovljenje bez umanjavanja prava na mirovinu, primjenom članka 9. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.

Izreka presude

1. Poništava se odluka Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. kojom se za 2013. godinu određuje popis korisnika mjere predviđene u članku 9. stavku 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije u dijelu u kojem se njome I. Barnette odbija korištenje navedene mjere.
2. Europski gospodarski i socijalni odbor će snositi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova I. Barnett.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014., str. 55.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 22. rujna 2015. – Gioria protiv Komisije**(Predmet F-82/14) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Opći natječaj — Natječaj EPSO/AST/126/12 — Rodbinska veza između člana odbora za odabir i kandidata — Sukob interesa — Članak 27. Pravilnika o osoblju — Zapošljavanje dužnosnika koji imaju najviše odlike osobnog integriteta — Odluka o isključenju kandidata iz natječaja)

(2015/C 363/56)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Roberto Gioria (Veruno, Italija) (zastupnik: M. Cornacchia, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o isključenju tužitelja iz natječaja EPSO/AST/126/2012 jer nije obavijestio odbor za odabir da je u rodbinskoj vezi s jednim od članova odbora za odabir.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. R. Gioria snosi polovicu vlastitih troškova.
3. Europska komisija snosi svoje vlastite troškove i nalaže joj se snošenje polovice troškova R. Gioria.

⁽¹⁾ SL C 388, 3. 11. 2014., str. 32.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2015. – Silvan protiv Komisije**(Predmet F-83/14) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Dužnosnici — Postupak promaknuća za 2013. — Odluka o nepromicanju tužitelja — Članci 43. i 45., stavak 1. Pravilnika o osoblju — Opće provedbene odredbe Komisije — Prigovor nezakonitosti — Usporedba zasluga — Uzimanje u obzir izvješća o ocjeni — Nepostojanje brojčanih ocjena ili analitičkih procjena — Opisni komentari)

(2015/C 363/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: u početku D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, odvjetnici, zatim J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o nepromicanju tužitelja u sljedeći razred (AST 10) u postupku promaknuća Europske komisije za 2013.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se J.T. Silvanu snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015., str. 47.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 24. rujna 2015. – Weissenfels protiv Parlamenta**(Predmet F-92/14) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Tužba za naknadu štete — Izvanugovorna odgovornost Unije — Sadržaj elektroničke pošte koju je administracija poslala umirovljenom dužnosniku — Povreda ugleda tužitelja — Nepostojanje — Prijenos osobnih podataka tužitelja njegovom odvjetniku u okviru postupka pred Općim sudom od strane agenata koji zastupaju instituciju — Povreda Uredbe br. 45/2001 — Netočni činjenični navodi”)

(2015/C 363/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Roderich Weissenfels (Freibourg, Njemačka) (zastupnik: G. Maximini, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: J. Steele i S. Seyr, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odbijanja zahtjeva tužitelja od strane Europskog parlamenta kojim se traži naknada pretrpljene štete zbog povrede prava na poštovanje njegovog obiteljskog života i odredaba Uredbe 45/2001 tijekom postupanja u jednom prethodnom predmetu s jedne strane, i zahtjev za naknadu štete za navodno pretrpljenu nematerijalnu štetu, s druge strane.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. R. Weissenfels snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europskog parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014., str. 40.

Rješenje Službeničkog suda od 21. rujna 2015. – De Simone protiv ECDC-a**(Predmet F-71/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 363/59)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015., str. 50.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR